

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

จิตตภาวนาเป็นรากแก้ว

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๓ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑ กิโล ๓๗ บาท ๒๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๙๐๒ ดอลลาร์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้วเวลานี้ได้ ๖, ๗๐๐ กิโล ดอลลาร์ที่มอบแล้วเหมือนกันได้ ๘ ล้าน ที่ยังไม่ได้มอบกำลังเริ่มไหลเข้าไป จากกระทรวงการคลัง ๑๐๑ กิโล ต่อไปนี้จะเร่งทองแล้วนะ ฟัน้องทั้งหลายกรุณาทราบไว้เลยว่าจะเร่งตลอดเลย ดอลลาร์ไม่ค่อยวิตกอะไรนัก ยังอีกเพียง ๒ ล้านก็ถึง ๑๐ ล้านตามเป้าหมายของเรา สำหรับทองคำนี้มันหนักกว่ากัน ยังอีก ๓,๓๐๐ กิโล กำลังจะขนขวยต่อไป แต่ยังไงต้องได้ เข้าใจทุกคนๆ นะ ที่กำหนดไว้ ๑๐ ตันนี้ยังไงต้องได้ นอกจากคอลหลวงตาบัวขาดไปเสียก่อน อันนั้นเราไม่แน่ ถ้าคอยังมีอยู่ยังไงก็เอาให้ได้เลย

เวลาเด็ดต้องเด็ดชิ ชาติไทยของเราเป็นชาติที่สุขุมมาตลอดเวลา ไม่เคยได้ยินความล้มจมเสียหายอะไร ปู่ย่าตายายพาอ่พาพวย พาบิกบินมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ท่านนำมาด้วยความสงบสุขเรียบร้อยสมบูรณ์พูนผลมาเรื่อยๆ ก็มามีวิกฤตการณ์ตอนที่ทราบกันทั่วดินแดนไทยเรา เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วก็เท่ากับว่ามาเตือนลูกหลาน เป็นยังไงลูกหลานนะ พ่อแม่ปู่ย่าตายายนำมาอย่างนี้ สงบเรียบร้อยสมบูรณ์พูนผลมาเรื่อยๆ มาระยะนี้เป็นระยะที่มีวิกฤตการณ์ ประหนึ่งว่ามาทดลองความสามารถ ความรักชาติ ความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีเต็มความสามารถทุกคน เป็นยังไงลูกหลานไทยเหมือนหนึ่งว่าถามปัญหากันนะ

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นประหนึ่งว่าปู่ย่าตายายมาถามปัญหาพวกเรา เราจะตอบปัญหาท่านว่ายังไง เอาตรงนี้นะ จับให้ดี เราเตรียมตอบปัญหาท่านให้สนใจ การตอบปัญหาท่านก็ หลวงตาบัวเป็นหัวหน้าพวกลูกหลาน จะเอาให้ได้ ๑๐ ตัน นี้จะเป็นเครื่องตอบปู่ย่าตายายของเรา หลวงตาบัวเป็นหัวหน้าลูกหลานจะให้ได้ ๑๐ ตัน บอกเลย เอานะ ดอลลาร์ยังงี้ก็ต้องได้ละ ๑๐ ล้าน ให้พากันเข้าใจ เวลานี้เรากำลังก้าวหน้าๆ

ทองคำที่ได้หลังจากมอบคลังหลวงแล้วเวลานี้ได้ ๑๖๔ กิโล ๒ บาท ๕๐ สตางค์ นับตั้งแต่เมื่อวานนี้ย้อนหลัง ดอลลาร์ได้ ๖๒,๔๓๘ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมดทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเป็นทองคำ ๖,๘๖๔ กิโล ดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด ๘,๐๖๒, ๔๓๘ ดอลลาร์ ที่ขาดไปเท่าไรๆ นี้ละปู่ย่าตายายเราถามปัญหา มาขาดไปเท่าไรๆ ลูกหลานว่า

ใจ ขาดไปเท่าไรๆ เหมือนปุ๋ยตายายมาถามพวกเรา ลูกหลาน หลวงตาบัวเป็นหัวหน้าเวลานี้ขาดดอลลาร์และทองคำเท่านั้น ว่าไงกัน ทางนี้ยกมือปิ้งเลย ยังไงต้องได้ เข้าใจไหม ต้องเป็นหลานดี หัวหน้าก็ต้องเป็นหัวหน้าที่เด็ด พวกเป็นลูกน้องของหัวหน้านี้ก็ต้องเด็ดเหมือนกัน นี่ตอบปุ๋ยตายายของเราตอบว่าอย่างนั้นเข้าใจไหม จำให้ดี

วันที่ ๑๒ สิงหาคม นี่เป็นวันที่จะรวบรวมกำลังใหญ่่อีกทีหนึ่ง เอาให้เต็มเหนี่ยวสำหรับทางพระเรา กรรณฐานสายหลวงปู่มั่นไม่ต้องบอก ท่านเอาใจใส่มาตลอดตั้งแต่เริ่มต้นเลยนะ เอาใจใส่ฝึกฝนทุกอย่าง ท่านเคารพเทิดทูนหลวงปู่มั่น ครั้นรองลงมาก็มาเคารพเรา เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างพอเผด็จออกบิ๊วะจะปั๊บเลยทันทีๆ ท่านเอาใจใส่จริงๆ อยู่ในป่าในเขาธรรมดาท่านไปยุ่งกับใครวะ ท่านหาแต่ธรรมดาธรรมอยู่ในป่าในเขา ท่านไม่เคยยุ่งกับใคร ครั้นเวลาเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างนี้ พอทราบจากหัวหน้าเป็นยังไงๆ ออกมาเลย ใครมีวัดมีวาที่ไหน ประชาชนญาติโยมรวมหัวกันได้มากน้อยเพียงไรออกมา นี่คือน้ำใจ ได้มากได้น้อยแสดงออกมาน้ำใจ เราพอใจจุดน้ำใจนะ

พระสายหลวงปู่มั่นรู้สึกว่าเป็นคนมากคราวนี้นะ ที่เอาใจใส่ช่วยชาติบ้านเมืองจริงๆ ท่านช่วยจริงๆ รู้สึกว่าเป็นคนมาก อยู่ในป่าในเขาลึกขนาดไหนแสดงน้ำใจออกมา มามอบกับเราๆ วัดนั้นได้เท่านั้น วัดนี้ได้เท่านั้น มาจากที่นั่นที่นี้ จุบรวมก็คือเรา จึงได้เห็นน้ำใจพระ เพราะเราเป็นจุบรวมที่ดูเหตุการณ์ต่างๆ ท่านอยู่ในป่าในเขา ท่านเหล่านั้นเสาะหาแต่ธรรมดาธรรมตลอดเวลา ท่านไม่ได้สนใจอะไรเกี่ยวกับเรื่องโลกเรื่องสงสาร อยู่ในป่าในเขาจิตใจใฝ่ธรรมดาใฝ่ธรรม สนใจด้วยตั้งสติ ปัญญา วิริยะ ติดแนบเลย ธรรมที่เลิศเลอจริงๆ จะปรากฏขึ้นที่ใจ ไม่มีที่อื่นใดเป็นที่ปรากฏของธรรมอันเลิศเลอ และปรากฏของกิเลสที่เลวร้ายที่สุดนอกจากใจดวงเดียวเท่านั้นโลกอันนี้

กิเลสอยู่ในใจ เกิดที่ใจ แล้วมันก็ทำหน้าที่ของมันจากหัวใจสัตว์โลก การทำหน้าที่ของมันหลายวิธีการที่แสดงออก มันผลักดันมันดันให้คิดให้ปรุงให้อยาก ความอยากนี้อยากคิดอยากปรุงอยากรู้อยากเห็น อยากตลอดเวลาอยู่ในใจ ให้พากันเข้าใจเสียละ นี่คือกิเลส มันดันออกมา เราว่าอันนั้นมายุ่งอันนี้มายุ่ง อันนั้นเราพูดแบบลอยๆ ธรรมดา เพียงพอเข้าใจได้ทางโลก พูดตามหลักความจริงของผู้ปฏิบัติและรู้เหตุการณ์จากกิเลสและธรรมแล้ว จะรู้ที่ใจอย่างเดียว ออกจากนี้ทั้งนั้นๆ เรียกว่ากิเลส

กิเลสนี้เป็นตัวภัยของใจ ธรรมะเป็นตัวคุณมหาคุณของใจ อยู่ด้วยกัน ครอบงำกันอยู่ตลอดเวลา ใจนี้เหมือนกับผู้ต้องหา เรียกร้องหาความช่วยเหลือตลอดเวลา จากการบีบบังคับของกิเลส ธรรมะเอื้อมมือเข้าไป เจ้าของสติปัญญา ธรรมอยู่ในใจเอื้อมมือออกไปช่วย

ด้วยอำนาจของสติปัญญาพิจารณาแล้วปกป้อง ปิดป้อง ตี ให้สิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายอยู่ในใจนี้
 งามออกๆ ฟังให้ดีนะพี่น้องทั้งหลาย การพูดอย่างนี้เราถอดออกมาจากหัวใจมาพูดนะ เรา
 ขึ้นบนเวทีรอดตายมาแล้ว เห็นหมดทุกอย่าง เพราะฉะนั้นการนำมาพูดจึงไม่มีการสะทก
 สะท้านว่าจะผิดไป ศาสดาองค์เอกท่านเป็นครูสอนโลกท่านผางเข้าที่พระทัยอย่างเดียว
 ท่านนั้นไม่ต้องไปถามใคร สอนโลกได้ทันที เป็น โลกวิทู รู้แจ้งโลกชัดเจนตลอดทั่วถึง

พระพุทธเจ้าผ่านจากพระจิตของท่านหมดเลย อะไรๆ จะผ่านทางนี้ ก็เลสมากน้อย
 จนกระทั่งรากเหง้าเค้ามูลของกิเลส ตัวพาให้สัตว์เกิดสัตว์ตาย แแบหามกองทุกข์มาตลอด
 ตั้งกัปตั้งกัลป์นี้ ก็คือกิเลสที่อยู่กับใจ ท่านรู้หมด ถอนออกหมด คือกิเลสมันแนบอยู่กับใจ
 ใจเป็นของไม่ตาย สนิมเกิดขึ้นจากเหล็กมันก็กัดเหล็ก กิเลสเกิดขึ้นจากใจมันกัดใจ ส่วนใจ
 นี้ไม่ตาย จะทุกข์ยากลำบากขนาดไหนแสนสาหัสก็ยอมรับว่าทุกข์ เช่นพวกที่ตกนรกอะไร
 เราก็กลิ้มเสี้ยว คือเราเรียงลำดับนรก นรกนี้ชื่ออย่างนี้ นรกที่ว่ามหันตทุกข์อันดับหนึ่งชื่อว่า
 อย่างนั้น อันดับสอง อันดับสาม ถึง ๒๕ หลุมนรก นี้เราเอาแต่ส่วนใหญ่มาพูดให้ฟัง ๒๕
 หลุม

จิตไม่ตาย พระพุทธเจ้าพิสูจน์จากพระทัยเรียบร้อยว่าจิตนี้ไม่ตาย ที่นี้เวลาพิสูจน์
 เข้าไป เริ่มแต่ บุปเพนิวาसानุสสติญาณ ด้วยอานาปานสติ กำหนดภาวนา ฟังนะภาวนา ที่
 จะรู้เรื่องราวอะไรได้ชัดเจนจนกระทั่งรื้อภพชาติออกจากใจได้ มาลงภาวนา การให้ทาน
 การรักษาศีล เหมือนแม่น้ำลำคลอง ไหลมาเข้าสู่ท่านบิใหญ่ คือจิตตภาวนา จิตตภาวนานี้
 เป็นท่านบิใหญ่ การทำบุญให้ทานทุกประเภทๆ เป็นเหมือนแม่น้ำลำคลอง ไหลเข้ามาสู่
 ท่านบิใหญ่นี้ บุญกุศลทั้งหลายของเราจะไหลเข้ามาสู่ภาวนา วาระสุดท้ายจะลงที่นั่น จิตไม่
 ตาย พระพุทธเจ้าท่านถอดออกมาจากพระทัย เราเลียนแบบพระพุทธเจ้า ถอดออกมาจาก
 ใจเหมือนกัน ติดตามพระพุทธเจ้า

บุพเพนิวาसानุสสติญาณ ระลึกชาติย้อนหลังได้ พอเปิดโล่งออกนี้ โอ้โฮ แต่ก่อน
 เกิดมาเหมือนโลกทั่วๆ ไป การขึ้นสวรรค์ ตกนรก พรหมโลก นี้เหมือนสัตว์โลกทั่วๆ ไป
 คำว่าพรหมโลกมีข้อยกเว้นอยู่ ๕ ชั้น อวิหา อตปปา สุทัสสา สุทัสสี อกนิฏฐา ๕ ชั้นนี้ท่าน
 เรียกเป็นพิเศษว่า สุทธาวาส ที่อยู่ของผู้จะถึงความบริสุทธิ์แน่นอน ไม่มีคำว่าถอยลง เข้าใจ
 ไหม นี่ท่านเรียกว่า สุทธาวาส ๕ ชั้นในพรหมโลก ๑๖ ชั้น ฟังให้ดี นี่ละยกเว้น ๕ ชั้นนี้เสีย
 นอกจากนั้นขึ้นลง ขึ้นไปอายุยืนขนาด ๘ หมื่นปี ๙ หมื่นปี ปีทิพย์หนา ก็ยังต้องมีกฎ
 อนิจจังตามอำนาจแห่งบุญแห่งกรรมมากน้อย ควรจะนานเท่าไรก็นานอย่างนั้นแหละ แล้ว
 ก็ลง ถ้าไปลิ้มเนื้อลิ้มตัวสร้างบาปสร้างกรรม ฟาดลงนรกอีก ลงหลุมนรกอีก

ไม่ว่าเราว่าท่านว่าสัตว์ตัวใด ไม่มีใครที่จะเป็นคู่แข่งของใครๆ ได้ว่า ใครขึ้นสวรรค์ ตกนรก ได้รับความทุกข์ความลำบากมากน้อยเพียงไร เพราะจิตนี้เป็นตัวพยาน ไม่ฉิบหาย ตัวนี้ ทำบาปเข้านี้ ทำบุญเข้านี้ สืบสนปนเป จึงต้องมีทั้งขึ้นทั้งลง มีทั้งสุขทั้งทุกข์ อยู่ในจิตดวงนี้ เรื่องตายนี้จิตดวงนี้ยืนตัวไว้เลย บอกว่าไม่ตาย จะตกนรกหมกไหมก็กัปกัปกัลป์ ยอมรับ ทุกข์ทั้งหลายยอมรับ แต่ความฉิบหายหรือความสูญของจิตดวงนี้ไม่มี นี่ละที่ทำให้เกิดตายๆ ไม่ทราบก็ภพก็ชาติ พอบรรลुरुธรรม บุปเพนิวาसानุสสติญาณ ย้อนหลังรู้ไปหมดเลย แต่ก่อนไม่รู้ พระองค์เคยเกิดมาเป็นยังไงๆ นี้ รู้ย้อนหลังไปหมดเลย นี่ละ บุปเพนิวาसानุสสติญาณ บรรลुरुธรรมตอนปฐมยาม

พอมัชฌิมยาม บรรลुरु จุตูปปาตญาณ ทรงพิจารณาดูความเกิดความตาย ความสุข ความทุกข์ความทรมาน หรือได้รับความสุขมากน้อยเพียงไรของสัตว์โลก พระองค์เอาพระองค์เป็นประธานเสียก่อนที่แรก ด้วย บุปเพนิวาसानุสสติญาณ ครั้งที่สองเอาสัตว์โลกทั้งหลายมาทางเลย เป็นยังไงสัตว์โลก เหมือนกันกับเรานี่ไหม พอบรรลुरुธรรมขึ้นนี้จำ ดูไม่ได้เลย ความเกิดความตายของสัตว์โลก ตั้งแต่รายเดียวกับพระพุทธเจ้ามันก็พอแข่งกันแล้ว แล้วทั่วโลกดินแดนมีเกิดมีตายอยู่ด้วยกันแล้วเทียบได้ยังไง พระองค์ทรงสอดสังเวช ยิงนรก

นี่ต้นเหตุของมัน จำให้ตีทุกคน จุดนี้เป็นจุดสำคัญของจิตที่ไม่ตาย เราถอดออกมาจากหัวใจเรา พูดยให้ฟังชัดเจนอย่างนี้ ถอดจากพระทัยพระพุทธเจ้าสอนโลก ถอดจากใจของเราจากธรรมของพระพุทธเจ้า ด้วยการปฏิบัติของเรา ติดตามกันตลอดอย่างนี้เอง ที่นี้เวลามาถึง จุตูปปาตญาณ ดูสัตว์โลกที่เกิดตายๆ สูงๆ ต่ำๆ ลุ่ม ๆ ดอนๆ นี้ เพียงคนเดียวก็สู้กันได้แล้วกับพระพุทธเจ้า มันเกิดตายเท่ากัน แล้วยิ่งหมดทั้งโลกเป็นยังไง จึงสอดพระทัย

ที่นี้ก็ย้อนหา ทั้งสองนี้เป็นสาเหตุมาจากอะไร นี่ละเหตุที่จะเข้าถึงต้นตอมันนะ ไม่ว่าเขาว่าเราทั่วแดนโลกธาตุเกิดตายๆ สูงๆ ต่ำๆ นี้ ด้วยจิตตัวไม่ตายไม่สูญนี้เป็นเชิงรองรับเคราะห์รับกรรมอยู่นี้หมดเลย อะไรเป็นสาเหตุให้สัตว์โลกทั้งเขาทั้งเราเป็นอย่างนี้ จึงพิจารณา ท่านจึงเรียกว่า ปัจจยาการ ปฏิจจสมุปบาท พิจารณาค้นลงไปเรื่อยๆ ตามกระแส มันลงไป ก็ลงไปถึง อวิชชาปัจจุยา สงฺขารานันละรากเหง้าของภพของชาติมันติดอยู่กับจิต เรียกว่าสนิมนี้เกาะกับจิตเลย แต่กัตจิตตลอด ทำความทุกข์ทรมานแก่จิต แต่จิตไม่ยอมฉิบหาย เข้าใจไหม

เรื่องกิเลสมันกัดมันแทะทุกสิ่งทุกอย่าง เอาให้ได้รับความทุกข์เล็กน้อย แทะมาก แทะน้อยได้รับความทุกข์เล็กน้อย แต่ไม่ยอมฉิบหายคือจิตดวงนี้ที่ลืมหืมนี้ เวลาพิจารณา อวิชาไป โอ้ย มันติดอยู่ตรงนี้ นั่นนะที่นี่นะ อวิชาปจฺจยา สงฺขารา อันนี้เองพาให้เกิดสังขาร วิญญาน จนเป็นรูปร่างกลางตัวของเราขึ้นมา คืออันนี้เอง พิจารณาอันนี้พอถึงที่แล้วก็ถอนพรวดเลยที่นี้ ถอนรากเหง้าของมันที่พาให้เกิดตายนี้พรวดออกมา อวิชาปจฺจยา สงฺขารา กลายเป็น อวิชชาเตวฺว อเสสวราคฺคิโรธา สงฺขารนิโรโธ คือเมื่ออวิชาดับ ทุกสิ่งทุกอย่างดับไปตามกันหมด เช่นเดียวกับต้นไม้ เมื่อเวลาเกิดต้นลำแล้ว กิ่งก้านสาขาดอกใบมันจะเกิด

เช่นอย่าง อวิชาปจฺจยา สงฺขารา, สงฺขารปจฺจยา วิญญานํ เรื่อย ๆ จะเกิดไปทุกแห่งทุกมุม เป็นดอกเป็นใบเป็นผลของต้นไม้จะเกิด เมื่อมีต้นแล้วจะต้องมีกิ่งมีก้าน พอไปถึงอวิชชาที่ถอนรากแก้วมันขึ้นมาพรวด หมดเลย พอต้นไม้คือรากแก้วมันดับ อวิชาดับเท่านั้น อวิชชาเตวฺว อเสสวราคฺคิโรธา สงฺขารนิโรโธ เรื่อยนะ พอถอนต้นไม้ขึ้นจากแผ่นดินแล้ว ต้นมันขาดสะบั้นไปแล้ว กิ่งก้านสาขาดอกใบตายไปตาม ๆ กันหมด ไม่ว่าจะกิ่งก้านว่าดอกว่าใบที่ทันทรรณนาไป อวิชาปจฺจยา สงฺขารา.. ไปเรื่อย ๆ มีแต่พวกกิ่งพวกก้านสาขาดอกใบ ตายไปด้วยกันหมดเลย ดับ

อวิชาถอนพรวดเหมือนถอนโลกธาตุแดนสมมุติ ที่เคยกดถ่วงมาตั้งกับตั้งกลับพรากจากกัน เป็นฟ้าดินถล่ม ฟังเอานะ อวิชาอันนี้พอถอนออกเสร็จจึงเป็นเหมือนฟ้าดินถล่มเลย เราพูดจริง ๆ ก็เรามันเป็นว่าไง ไม่เป็นเอามาพูดได้ยังไง อาจหาญเสียด้วยนะไม่ใช่ธรรมดา สามแดนโลกธาตุเราไม่เคยหวั่นกับสิ่งใด เหนือหมดเลย ไม่มีคำว่าสูงกว่าต่าว่านั้นว่านี้ ไม่มี อันนี้เหนือหมดเลย เวลามันขึ้นเราเคยคิดไว้เมื่อไร บทเวลามันเป็นเป็นอย่างนี้ พออวิชาขาดสะบั้นลงจากใจนี้ผิงทันทีเลย ร่างกายสะดุ้งป๊วะเลย น้ำตามาจากไหน น้ำตานี้ พังพราก ๆ ๆ โอ้ย ขึ้นอุทาน มันขึ้นในตัวของมัน โอ้โฮ ๆ เลย จนกระทั่งถึงว่ามันทนไม่ได้ เพราะความผลัดถิ่นของความอัศจรรย์ที่เราไม่เคยรู้เคยเห็น ผลักดันออกมาให้เปล่งอุทานออกมา

เราอาจเอื่อมที่ไหน เราวัตรอยพระพุทธเจ้าที่ไหน เราคิดไว้เมื่อไร เราไม่ได้คิดนะ เราไม่ได้อาจเอื่อมว่าวัตรอยอย่างนั้นอย่างนี้ พออันนี้ผางขึ้นมามันจำ มันแบบเดียวกันหมดเลย บรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลายเป็นแบบเดียวกันจะถามใครที่ไหน นี่ละ โอ้โฮ ๆ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้แบบนี้ละเธอ ๆ ย้ำ เข้าใจไหมละ ก็อย่างที่เป็นอยู่นี้มันเหมือนกันหมด เหมือนแม่น้ำมหาสมุทร ฝนตกลงหยดหนึ่งปีบเท่านั้นเอง มันกระจายทั่ว

มหาสมุทร เป็นมหาสมุทรด้วยกันหมด เข้าใจไหม น้ำหยดเดียวตกบับลงมานี้เป็นน้ำมหาสมุทรแล้ว จิตที่บริสุทธิ์ถึงธรรมชาติดวงลงไปเท่านั้นก็เป็นมหาวิมุตติมหานิพพาน เป็นธรรมชาติด้วยกันแล้ว เข้าใจไหม นี่ละที่ออกอุทาน

เคยคิดไว้เมื่อไร ไม่มีเรื่องคิด คิดว่าตรอยพระพุทธเจ้าไม่เคยมี มันหากขึ้นมาจากความอัศจรรย์ผลัดดันออกมา ถึงขนาดที่ออกอุทานเลย โอ้โฮ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้แบบนี้ละหรือๆ ย้ำแล้วย้ำเล่า อย่างที่เป็นอยู่ในหัวใจ มันจำเหมือนกันหมด มันเหมือนกันหมดแล้วไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน ท่านจึงว่า นตฺถิ เสຍโยว ปาปิโย บรรดาผู้ถึงแดนบริสุทธิ์แล้วเสมอกันหมด เหมือนน้ำหยดหนึ่งตกเข้ามาในเสมอกันหมดกับน้ำมหาสมุทร ไม่มีว่าหยดไหนเม็ดไหนตกมาก่อนมาหลัง แยกไม่ถูก แยกไม่ได้เลย เป็นน้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมด

อันนี้จิตพอกิเลสพราวออกจากนี้ ตกดวงไปเท่านั้น เป็นธรรมชาติ เป็นมหาสมุทร เป็นมหาวิมุตติมหานิพพาน เป็นธรรมชาติด้วยกัน จำขึ้นมามันก็เหมือนกันหมดเลย นี่ละที่ว่า เหนอ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้แบบนี้ละหรือๆ ย้ำแล้วย้ำเล่า มันถึงใจว่าฉันเถอะจากนี้ก็ หือ ธรรมแท้เป็นแบบนี้ละหรือ ก็คืออันเดียวกันนี้แหละ ธรรมแท้เป็นแบบนี้ละหรือๆ แล้วพระสงฆ์แท้เป็นแบบนี้ละหรือ ก็อันเดียวกันอีกแหละ มันมีอันเดียวเท่านั้น เวลาถึงที่แล้ว พุทธ ธรรม สงฆ์ ลงแม่น้ำมหาสมุทรอันเดียวกันหมด มหาวิมุตติมหานิพพานอันเดียวกันหมด

จากนั้นก็มาสรุปรวม เราก็ไม่เคยคิดเคยคาดเอาไว้ เหนอ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร มันเป็นแล้วนั้น เข้าใจไหมละ ถามใครเมื่อไร นี้อวิชชาดับ ความจำนี่เรื่องโลกสมมุติกับวิมุตติไม่ต้องบอก มันขาดสะบั้นไปด้วยกันเลย จำเลย จะไปคาดหน้าคาดหลังอดีตอนาคตที่ไหน ว่าจิตเวลานี้เป็นอย่างนี้ วันต่อไปจะเป็นอย่างไร แล้วต่อไปเกิดภพหน้าภพหลังจะเป็นอย่างไร ไม่มี ขาดสะบั้นหมด เพราะเหล่านี้เป็นแดนสมมุติแห่งการเกิดตายทั้งนั้น อันนั้นแดนวิมุตติ ตัดหมดเรื่องการเกิดการตาย จึงไม่มีเมื่อไม่มีแล้วอดีตอนาคตจึงไม่มี นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้า

จิตดวงนี้พอพราวจากนี้ฝั่งแล้ว เป็นธรรมชาติแล้วฉิบหายที่ไหน พระพุทธเจ้าทุกพระองค์เป็นธรรมชาติด้วยกันฉิบหายที่ไหน เวลาตกนรกก็ยอมรับแต่ไม่ยอมฉิบหาย เวลาพ้นจากแดนสมมุติหมดแล้วจำขึ้นมาก็เป็นธรรมชาติ ฉิบหายที่ไหน ฟังให้ตื่นนะ เราจนจะตายแล้วพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ผลแห่งการปฏิบัติตามพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาเป็นตลาดแห่งมรรคผลนิพพานสดๆ ร้อนๆ ตลอดมา อย่าให้กิเลสมาเหยียบย่ำทำลาย การ

ทำบุญให้ทาน การปฏิบัติตัวเองนี้ ถึงขั้นนั้นมรรคผลนิพพานไม่มี ทำบุญไม่ได้บุญ ทำบาป ไม่ได้บาป กิเลสมันกลบเอาหมด ลบล้างไปหมด เวลาปฏิบัติบำเพ็ญ เอา ใครจะบำเพ็ญลำบากลำบากขนาดไหนก็ตาม ไม่มีหวังที่จะได้มรรคผลนิพพาน

โคตรพ่อโคตรแม่มันเคยปฏิบัติที่ไหน หือ พวกเราพวกสาวกทั้งหลายท่านปฏิบัติ โคตรของท่านได้ปฏิบัติ ท่านปฏิบัติท่านรู้ โคตรของหลวงตาบ๊วกก็ไม่เคยได้ปฏิบัติ แต่หลวงตาบ๊วกปฏิบัติ แล้วทำไมหลวงตาบ๊วกไม่ได้ เห็นไม่ได้ พูดไม่ได้วะ ฟังซินะ นี่ละธรรมดาเวลาเข้าหัวใจมันสะทกสะท้านกับอะไรไม่มี จำไปหมด สะทกสะท้านที่ไหน นอกจากจะนำออกแสดงสำหรับผู้ที่มาเกี่ยวข้องศึกษา ที่จะได้ผลประโยชน์เล็กน้อยเพียงไรก็แยบออกๆ ให้พอดิบพอดิ ถ้ามันมีดเสียจริงๆ ไม่มีทางที่จะได้รับผลเลย ดึงออกก็ไม่ออก...ธรรม ถ้าถึงกาลเวลาที่ควรจะทำอย่างเต็มเหนี่ยวนี้ พอแยบรับกันแล้ว ผู้มาปฏิบัติจิตเป็นยังงี้ๆ เป็นอย่างนั้นๆ จิตควรจะผ่านแล้วติดฝังเลย ไส้ตันที่เลย นี่เรียกว่าออกเต็มเหนี่ยว ธรรมะมีหลายประเภทนี่นะ

จึงว่าอยากให้พี่น้องทั้งหลายได้ปฏิบัติ จิตตภาวนาเป็นสำคัญมากที่สุด ในวงพุทธศาสนาถือจิตตภาวนาเป็นรากแก้วอันสำคัญของต้นไม้ทั้งหลาย ของศาสนาทั้งหลาย ก็คือจิตตภาวนา การทำบุญให้ทานการกุศลเป็นเหมือนกับแม่น้ำลำคลองไหลรวมมาๆ ไม่หายไปไหน แต่จะไหลลงสู่ท่านบใหญ่คือจิตตภาวนา จะมาที่นั่นหมด ไม่ต้องถามใครมันรู้เองนะ บุญกุศลของเราที่สร้างมามากน้อย ก็ปีก็เดือนก็กัปีก็กลับไม่ต้องไปถาม มันมาจำอยู่ด้วยกันนี้หมดแล้ว เหมือนแม่น้ำลำคลองไหลมาจากสายไหน ๆ ไม่ต้องไปถามว่าไกลใกล้ขนาดไหน มันลงถึงมหาสมุทรแล้วเท่านั้นพอ เข้าใจไหม นี่ก็เหมือนกัน ให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ

อย่าพากันลบล้างพุทธศาสนาซึ่งเป็นของเลิศเลอนะ จะเป็นการทำลายตนโดยสิ้นเชิง เกิดมาถึงวันตายจะไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวนะ เพลินไปกับกิเลสตัณหา มันหลอกตลอดเวลา นะกิเลสตัณหา ไม่มีวันอ้อมพ้อผู้หลงตามกิเลสตัณหา เพราะฉะนั้นการเกิดตาย ความทุกข์ยากลำบากของสัตว์โลกนี้จึงล้นฝั่ง ถ้าเป็นแม่น้ำก็ล้นฝั่ง ไม่มีเวลาบกบางคือทุกข์ของสัตว์โลก เต็มไปอย่างนั้นตลอดเวลา ถ้ามีธรรมแทรกเข้าไปแล้วก็เหมือนกับว่าน้ำนี้จะลดลง ลดจากฝั่งแห่งความล้นพ้นของทุกข์ลงเป็นลำดับลำดา ฟาดจนกิเลสแห้งผาก นั่นเห็นไหมบรมสุขขั้นทันที จำให้ตึนะใครก็ดี นี่ได้เปิดทุกสิ่งทุกอย่างกับโลกสงสารเพราะเราไม่มีอะไรกับโลก ใครจะมาตำหนิติเตียนว่าไอ้ว่าอวดอะไรเราไม่มี เหล่านี้เป็นเรื่องสมมุติทั้งหมด ธรรมชาตินั้นก็ดี จะพูดออกมาตามหลักความจริงล้วน ๆ ไม่สะทกสะท้าน พูดแล้ว

เป็นอากาศธาตุเป็นโลกว่างเปล่าไปหมด สุธัญญโต โลกํ อเวกขสสุ ว่างตลอดเวลา คือจิตที่ว่างจากกิเลสแล้วว่างจากกองทุกข์ด้วย ว่างจากเรื่องราวทั้งหลายด้วย นี่เป็นลักษณะชาติของจิตที่ได้หลุดสำหรับภิกขุปฏิบัติมา ผลได้อย่างนี้ละ

ความอุตสาหะพยายามทำความดีทั้งหลาย เรื่องความชั่วนี้มันแนบตลอดนะ เช่นเวลาเราฟังเทศน์นี้มันก็ฟัง ฟังเทศน์ กิเลสนั่งแอบอยู่นั่นละ อยู่ในหัวใจ พอออกจากครูอาจารย์ไปแล้วกิเลสหามเลยที่นี้ ทั้งสับทั้งยาทั้งลาบทั้งก้อยกินไปตามทางเลยเข้าใจไหม กิเลสมันกินพวกนี้ละ ทั้งลาบทั้งก้อยทั้งสับทั้งยา อ้อยกินไปตามทางตลอดเข้าใจหรือ นี่ละ กิเลสยาพวกเรา ย่าลูกศิษย์หลวงตาบ้วนนี้ตัวสำคัญนะ มันเก่งนักพวกนี้ กับกิเลสมันไม่ถอย เพราะฉะนั้นให้มันยาเอาบ้างละพอดี เป็นยังงิอยากให้มันยาไหม ถ้ายังไม่อยากให้มันยา ฟังแล้วเอาไปติดใจไปพิจารณาถึงบ้านถึงเรือนเรานะ มันจะตายด้วยกันหมด ไม่มีใครหนีกรรมดีกรรมชั่วได้ในโลกธาตุนี้ จำข้อนี้ให้ดีนะ ใครจะเก่งกล้าสามารถด้วยความสำคัญทะนงตนขนาดไหนก็ตาม ไม่หนีกรรมดีกรรมชั่วไปได้ ถ้าไปทางทะนงตัวแล้วนี้เป็นกรรมชั่ว สิ่งสมกรรมชั่วจะตกลงจม ถ้าใครรู้เนื้อรู้ตัวแล้วพยายามแก้ไข ดัดแปลง ผู้นี้จะเด่นขึ้น ๆ สุดท้ายพัน จำเอานะ

เรื่องการเข้าพรรษาก็ได้พูดแล้วนะ เข้าพรรษาได้พูดแล้วตั้งแต่เมื่อวานนี้ ให้เอาเป็นคำสัตย์คำจริงอย่าหละหละนะ โอ้ย เราเห็นธรรมชาติที่อัศจรรย์กับมาเห็นสิ่งเลวร้ายเต็มอยู่ในแดนสมมุตินี้มันดูไม่ได้นะ แดนสมมุติมีแต่พวกมูตรพวกคูด พวกส้วมพวกถ่านพวกฟืนพวกไฟเผาทั้งวันทั้งคืนทั่วแดนโลกธาตุ แดนนิพพานไม่มีเลยฟังซิ ว่างเปล่าไปหมดจากกองทุกข์ จากเรื่องจากราวทั้งหลาย ขึ้นชื่อว่าสมมุติไม่มี นั่นละธรรมชาติที่เลิศเลอ เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงท้อพระทัย ดูแดนนั้นแล้วก็มาดูแดนอันนี้ จนจะเข้ากันไม่ได้เลยนะ เอาละพอ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th